

Structura inițială a suferit mai multe intervenții de-a lungul timpului, cele mai semnificative la sfârșitul secolului al XVI-lea, când i-au fost anexate două capele, și în secolul al XVIII-lea, când turla centrală rotundă a fost înlocuită cu una în formă de bulb.

Frescele actuale au fost realizate la mijlocul secolului al XVII-lea de o echipă numeroasă de pictori condusă de maestrul Simon Ușakov, Ștefan Rezanet și Fiodor Zubov și redau istoria creației Domnului până la Judecata de Apoi. Majoritatea pieselor iconostasului au fost realizate între anii 1679 și 1681. Cea în care este zugrăvit patronul catedralei este însă din secolul al XIV-lea și se crede că a fost realizată pentru Prințesa Eudoxia, văduva lui Dmitri Donskoi, în memoria victoriei de la Kulikovo.

Temp de aproape trei veacuri Catedrala Arhanghelului a fost necropola prinților și țarilor ruși, de la Marele Cneaz Ivan I (1328-1341) la Țarul Ivan al V-lea (1682-1696) – lipsește doar Boris Gudunov, înmormântat la Mănăstirea Sfânta Treime din Serghiev

Foto: Catedrala Arhanghelului

Posad. Mormintele lor sunt păstrate astăzi în cutii solide din bronz. Cel al ctitorului și cel al lui Ivan cel Groaznic se află pe partea de sud, lângă altar.

Dintre țării care au condus Rusia după ce capitala s-a mutat la Sankt Petersburg, doar Petru al II-lea a mai fost depus aici și aceasta pentru că a murit la Moscova. Ceilalți au fost înmormântați împreună cu familiile lor la Catedrala Sf. Petru și Pavel, în orașul de la Marea Baltică.

Inchisă de bolșevici după Revoluția din Octombrie, Catedrala Arhanghelului a fost redeschisă ca muzeu în 1955. Ocazional se oficiază aici și serviciul religios.

PALATUL ARMURĂRIEI (ОРУЖЕЙНАЯ ПАЛАТА/ ORUJEINIA PALATA)

☎ Soborniaia Ploșcad ☎ Turi: la 10, 12, 14:30 și 16:30 ☎ 700 R ☎ Metro: L1 (Biblioteka Imeni Lenina) și L4 (Aleksandrovski Sad)

Armurăria Kremlinului a luat ființă în secolul al XIV-lea și a fost începând cu secolul al XVII-lea nu numai locul de producere și păstrare a armelor, dar și sediul atelierelor celor mai pricepuți croitori, bijutieri și pictori, care lucrau pentru familia imperială, precum și depozitul comorilor acesteia. Țarul Alexandru I a transformat-o în muzeu în 1806, iar Nicolae I l-a angajat în 1844 pe arhitectul Konstantin Ton să îi facă un sediu pe măsură.

Clădirea Armurăriei a fost integrată în complexul Marelui Palat al Kremlinului și adăpostește astăzi impresionante colecții de arme și armuri, bijuterii, veșminte, lucrări de artă, obiecte sacre și cotidiene din diferite epoci.

Turul pornește de la etajul I unde sunt păstrate și cele mai prețioase comori: obiectele din aur și argint din secolele XII-XX (sălile 1 și 2): relicvare, bijuterii, rame de icoane, coperte de cărți sfinte, vase și ustensile de ceremonial executate la Moscova și Sankt Petersburg. Tot aici se află și minunatele ouă Fabergé lucrate pentru ultimii țari ai Rusiei.

Ouăle Fabergé

Istoria ouălor Fabergé a început în anul 1885 când Țarul Alexandru al III-lea i-a comandat bijutierului Peter Carl Fabergé un ou decorativ pe care să îl dăruiască de Paște soției sale, Maria Feodorovna, care îi povestise despre un ou din aur, cu un puișor în mijloc, de la castelul familiei sale din Rosemborg (Danemarca).

Prețioasa bijuterie Fabergé, cunoscută ca *Oul cu găină*, era făcută din aur, avea coaja emailată și în mijloc, într-un gălbenuș, o găină din aur în mai multe culori, care ascundea la rândul său două surprize: o copie minuscule a coroanei regale din aur și diamante și un pandantiv din rubin (acestea din păcate s-au pierdut).

Țarina a fost foarte încântată de cadou așa că soțul său i-a comandat în anul următor încă unul – *Găina cu pandantiv de safir*. Se pare că Țarul i-a dat după aceea libertate totală lui Fabergé, care a continuat să realizeze câte un ou decorativ care conținea de fiecare dată o altă surpriză, secretă chiar și pentru membrii familiei imperiale până în ziua de Paște.

Tradiția a fost preluată și de urmașii lui Alexandru al III-lea, care au comandat Casei Fabergé minunatele bijuterii și pentru marcarea altor evenimente, cum ar fi încoronarea Țarului Nicolae al II-lea sau construirea căii ferate transiberiene. Fiecare în parte este o veritabilă operă de artă, cu design clasic, baroc, renesanțist, oriental, Empire și art nouveau, realizate din metale nobile, filigranate, incrustate cu diamante, rubine, safire, perle etc.

După 1917 colecția de ouă Fabergé a fost împrăștiată. Se pare că Stalin însuși a vândut mai multe piese ca să facă rost de valută străină.

Din cele circa 50 de ouă realizate de Fabergé pentru familia imperială din 1885 până în 1917, 43 s-au păstrat. 10 sunt expuse la Palatul Armurăriei din Kremlin (*Pamiat Azova, Ceasul cu*

buchet de crini, Călea ferată transiberiană, Frunzele de trifoi, Kremlin – Moscova, Palatul Alexandru, Iahtul Standart, Alexandru al III-lea călare, Tricentenarul Romanovilor, Soldatul de oțel), 9 se află în posesia oligarhului rus Viktor Vekselberg (și sunt expuse la Palatul Șuvalov-Narișkin din Sankt Petersburg), 3 în colecțiile Reginei Elisabeta a Marii Britanii, iar restul risipite în colecții publice sau particulare.

Cel mai scump ou Fabergé – *Oul Iarna* –, realizat de designerul Alma Pihl – a costat 24.600 de ruble în 1913 (aproximativ 1,87 milioane de lire sterline astăzi) și a fost vândut în 2002 la Casa de licitații Christie's din New York cu fabuloasa sumă de 9,6 milioane de dolari.

În sala 3 sunt expuse arme și armuri de paradă din secolele XV-XIX, de proveniență europeană și orientală, majoritatea cadouri diplomatice, cum este armura completă comandată în 1584 faimosului făurar nürnbergez Kunz Lochner de Regele Ștefan Bathory al Poloniei pentru Țarul Fiodor, fiul lui Ivan cel Groaznic.

Tot arme și armuri puteți vedea și în sala vecină (sala 4), dar de proveniență rusă, din secolele XII-XIX, printre care arme de foc incrustate cu fildeș și perle, și insigne și decorații din metale prețioase.

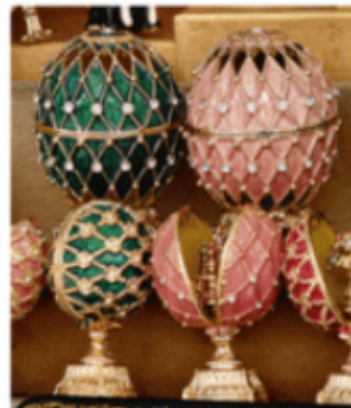


Foto: Suvenir în formă de ouă Fabergé